

PEDAGOGICKÁ KOMUNIKACE – SEMINÁŘE 6 a 7

KOMUNIKACE S RODIČI ŽÁKŮ

Východiska diskuse

a) rozhovor se Z. Slejškou dostupný z http://katedry.ped.muni.cz/pedagogika/wp-content/uploads/sites/17/2014/10/komensky_03_13.pdf,

b) vlastní zkušenosti s třídními schůzkami (v roli žáka či studenta).

Pro budoucího pedagoga je důležité získat kompetence v těchto oblastech:

- technika vedení rozhovoru,
- vystupování vůči rodičům s respektem,
- podpora při zvládnutí interakce s dítětem v rámci domácí přípravy na výuku,
- ulehčení orientace ohledně rozpoznání a posílení pozitivních aspektů vývoje dítěte.

? Máte s některou z těchto kompetencí problém? Čeho se týká?

Učitel by měl dbát na to, aby

- pozorně a se zájmem naslouchal tomu, co rodiče sdělují,
- vycházel z přesvědčení, že rodiče mají zájem na tom, aby se jejich dítě ve škole cítilo dobře a mělo úspěch,
- vždycky začal popisem toho, co se žákovi daří, co jsou jeho silné stránky, co rád dělá apod., než přijde na řadu pohled na to, co by bylo smysluplné změnit,
- vystupoval jako zasvěcený profesionál, který sice nemůže vědět všechno, ale dokáže zprostředkovat rodičům orientaci ohledně práce a chování jejich dítěte ve škole,
- ze sebe nedělal neomylného a hodnotícího „experta“,
- byl otevřený a upřímný, nikoli zraňující.

Příprava na rozhovor

- rozhodnutí o tématech (maximálně 2 až 3),
- výběr několika ukázek práce žáka (pracovní sešity, písemné práce, portfolio),
- popis hlavních charakteristik žákova chování při výuce,
- formulace otázek zaměřených na lepší pochopení rušivého chování žáka,
- promyšlení návrhů k dalšímu postupu a strategii působení na žáka.

Příliš přísní respektive příliš poddajní rodiče

- někteří rodiče přicházejí do školy s cílem sdělit učiteli svoji představu o tom, jak by se měl chovat vůči jejich dítěti,
- někdy je úkolem učitele přesvědčit příliš přísné rodiče o tom, že je nutné podnítit vývoj odpovědnosti u jejich dítěte tím, že dostane přiměřený prostor k vlastnímu rozhodování,
- jindy je třeba motivovat poddajné rodiče k tomu, aby přinesli strukturu do bezbřehé svobody a libovůle jejich dítěte.

? Který z těchto úkolů je podle vašeho názoru obtížnější? Z jakého důvodu?

Rozzlobení rodiče

- je nutné dát rodičům možnost vyjádřit své pocity a jejich příčinu, neboť efektivita je překážkou rozumného rozhovoru,
- učitel by měl formulovat svá stanoviska stručně, otevřeně a popisným (nikoli hodnoticím) způsobem,
- je třeba vyzvednout záměr rozhovoru a požádat rodiče o spolupráci,
- učitel by si měl uvědomovat nonverbální signály, jež směrem k rodiči vysílá; neuvědomované signály (tón hlasu, kritický pohled, odmítavé gesto apod.) prozradí spolehlivě, co si o rodiči či jeho postoji myslí,
- učitel nesmí hodnotit rodiče; může sdělit, že jeho názor se liší od mínění rodičů nebo že nesdílí jejich přesvědčení,
- je třeba zdůraznit význam společného postupu.

Zdroj

Ondráček, P. (2003). *Františku, přestaň už konečně zlobit, nebo...: informace a podněty pro pedagogickou práci s žáky, kteří se chovají při výuce rušivě*. Praha: ISV nakladatelství.

Další materiály

- text Tomáše Feřtky dostupný z: <http://www.rodicevitani.cz/pro-rodice/nejisti-rodice-autoritativni-ucitele-a-deti-v-pohode/>,
- diskuse na portálu rvp, viz odkaz <http://diskuze.rvp.cz/viewtopic.php?f=329&t=551>.